

Societatea

Ortodoxă a Femeilor Române -Iași

„PE AICI NU SE TRECE”

*Rodica ȘORONESCU, Economist,
Universitatea Tehnică ”Gheorghe Asachi” din Iași
Președinte Societatea Ortodoxă a Femeilor Române, Iași*

La 100 de ani de la bătăliile duse pentru apărarea patriei și pentru reîntregirea neamului Românesc, NOI Societatea Ortodoxă a Femeilor Române din Iași am făcut o strigare către Societățile Ortodoxe a Femeilor din toată țara și către toți Români și, s-a răspuns PREZENT, toți fiind animați de dorința de a fi împreună, ca să aducem un pios omagiu și un gând de recunoștință soldaților căzuți pe câmpul de luptă de la Mărășești pentru Pământul Strămoșesc.

„PE AICI NU SE TRECE” și-au spus ostașii noștri la Mărășești și... „Nu s-a trecut”, dar prețul a fost de zeci de mii de suflete care au cântat în mintea lor „Nu vom ceda o Palmă de Pământ, Chiar, de vom intra în Mormânt.”.

În același timp gândurile noastre de recunoștință s-au îndreptat și către înaintașele noastre cărora le datorăm Cel mai important Mausoleu al eroilor din Estul Europei care, a fost ridicat la Mărășești, la inițiativa Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, - „Întru slavă eroilor neamului” - în memoria celor peste 500 de ofițeri și peste 21000 de soldați care și-au jertfit viața în luptele pentru apărarea Gliei Strămoșești.

Ne-am închinat cu pioșenie în fața Mausoleului inaugurat în 18 septembrie 1938 unde sunt osemintele a mii de soldați, ofițeri și preoți, în 154 de cripte individuale și 9 cripte comune - pe pământul donat chiar de socrul marelui general Eremia Grigorescu, boierul Georges Ulise Negropontes.

În cadrul evenimentului, desfășurat la Mausoleul din Mărășești (județul Vrancea), a fost evocat eroismul ostașilor români de pe câmpul de luptă, au fost depuse coroane de flori din partea Mitropoliei Moldovei și Bucovinei; a Societății Ortodoxe a Femeilor Române din Iași; a membrilor societății care au avut moși și strămoși jertfiți la Mărășești.

Ostașii români căzuți în confruntările de pe câmpul de luptă de la Mărășești au fost pomeniți în cadrul slujbei Parastasului oficiat special cu această ocazie.

Manifestarea a continuat cu dezvelirea plăcii comemorative pentru ostașii Români căzuți pe câmpul de luptă, în sunetul cântecelor patriotice.

Mesajul înscris pe placă are următoarea formă:

Mărășești 1917– 2017

„Un popor care nu-și cunoaște istoria e ca un copil care nu-și cunoaște părinții”
(Nicolae Iorga)

„La 100 de ani de la bătăliile duse pentru apărarea patriei și pentru reîntregirea neamului românesc, Societatea Ortodoxă a Femeilor Române din Iași aduc un pios omagiu și un gând de recunoștință soldaților căzuți pe câmpul de luptă de la Mărășești” .

SIGLA S.O.F.R.

SIGLA M.M.B.

Am acordat diplome de participare, plachete și medalii.

Manifestarea s-a încheiat cu o masă de pomenire a ostașilor căzuți cu vitejie la Mărășești și a membrilor SONFR care cu dăruire și multă râvnă au vegheat la ridicarea Mausoleului de la Mărășești, praznic la care au fost prezenți 87 de persoane.

Poate vă întrebați de ce noi, SOFR Iași? Pentru că noi, SOFR Iași, suntem urmașe a SONFR Iași, a cărei președinte a fost principesa Olga Sturza.

Inițiativa ridicării unui mausoleu la Mărășești s-a luat la Congresul Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor din România desfășurat în anul

1919, societate fondată în 1910 de mai multe doamne din înalta societate în frunte cu Alexandrina Cantacuzino. Olga Sturza a făcut parte din comitetul de inițiativă care a vegheat la ridicarea Mausoleului de la Mărășești.

Pe 6 august 1923 a fost pusă piatra de temelie a monumentului, iar în vara anului 1924, mausoleul se afla într-o fază de construcție care a permis reînhumarea osemintelor militarilor căzuți pe câmpul de luptă. Oseminte, care au fost adunate de membrele SONFR în primă fază într-un osuar, iar apoi reînhumate în criptele de la Mărășești. Au fost aceleași mâini care au oblojit rănile ostașilor răniți pe câmpul de luptă, care, le-au mângâiat frunțile și care de multe ori le-au închis ochii pentru somnul cel de veci.

„Cine n-a văzut grămada de schelete, cine n-a pus mâna să le așeze în cripte, ca noi, nu poate simți ceea ce simt eu azi. Mausoleul este apogeul celui mai sublim eroism, al acelor care și-au vărsat sângele cu atâta dărnicie, este centrul unui cult care amintește cea mai zguduitoare clipă din istoria țării noastre. Este nebuneasca vitejie a soldaților noștri, a fantomelor albe, care, ajungând la luptă, corp la corp, îi mușcau pe nemți strigându-le Na. Moldova - Na, Moldova. Este cel mai grandios monument funerar din lume, cel mai zguduitor simbol al românismului. Generația mea a luptat, generația mea a învins, generația mea a intrat prin poarta gloriei în istoria universală” spunea o membră SONFR, Zefira Voiculescu.

Dacă e să vorbim de acest monument construit la inițiativa și sub îndrumarea SONFR, se spune ca Mausoleul Eroilor de la Marasesti impune un respect atât de mare, încât însuși Adolf Hitler, în momentul în care aviația aliaților bombarda Valea Prahovei și amenința Moldova, i-ar fi cerut mareșalului Antonescu să trimită la Mărășești două subunități de antiaeriană care să apere monumentul.

Directorul Oficiului National pentru Cultul Eroilor, lt. col. dr. Cristian Scarlat, spunea că *„Mausoleul Marășești este printre cele mai frumoase din toată Europa. „Daca un monument este un simbol care trebuie să atingă sufletul, prin tema dublată de o armonioasă concepție artistică, estetică și arhitecturală, atunci Mausoleul Eroilor de la Marășești este, cel puțin din această perspectivă, Monumentul nostru național. Perpetuu avertisment al tragediei razboiului, Mausoleul ne va aduce aminte mereu de acei bravi din al caror trup ciuruit de gloanțe s-a ridicat pedestalul întregirii noastre naționale. Iată de ce, Mausoleul de la Marășești, monument de pietate, de veșnica recunoștință și propășire a neamului, mai reprezintă, încă, altarul eroismului românesc, un reper național de care ar trebui să ținem seama atunci când ne prefigurăm viitorul”*.

Emoția a fost prezentă în sufletul tuturor la acest eveniment. Când ne-am oprit cu pioșenie în fața fiecărei cripte, citind numele dăltuite în marmură a celor căzuți *„Vasile, Ion, Gheorghe.. parcă am auzit rând pe*

rând ecoul răspunsului la un apel celest prin formula sacră – „Mort pentru patrie!” iar în fața fiecărei cripte fără nume, ecoul și formula sacră –Mort pentru patrie!” ne-au făcut să ne aplecăm mai adânc și să mulțumim Domnului că suntem urmașii Celor care și-au dat viața pentru apărarea Pământului strămoșesc și că avem o datorie Sfântă să NU-I uităm și mai ales să nu uităm că Pământul țării noastre nu este al nostru ci a Urmașilor, Urmașilor noștri.

Dragostea de Țară și credința în Dumnezeu, care au însuflețit miile de ostași români căzuți la datorie pentru propășirea Neamului Românesc ne obligă să înțelegem din jertfa lor, a bunilor și străbunilor noștri, că lupta pentru unitate și neatârănare trebuie dusă până la capăt, chiar cu prețul sacrificiului suprem iar, noi suntem urmașii lor și se impune să sădim acest sentiment și în urmașii noștri.

O poezie găsită în timpul Primului Război Mondial, în ranița unui soldat român, mort în toamna anului 1918, pe muntele Sorica, din Carpații de Curbură, ilustrează fără egal patriotismul românilor de altădată.

NU PLÂNGE, MAICĂ ROMÂNIE!

*Nu plânge, Maică Românie, Că am să mor neîmpărțășit!
Un glonț pornit spre pieptul tău, Cu pieptul meu eu l-am oprit....
Nu plânge, Maică Românie! E rândul nostru să luptăm.
Și din pământul ce ne arde Nici o fărâmbă să nu dăm!
Nu plânge, Maică Românie! Pentru dreptate noi pierim;
Copiii noștri, peste veacuri, Onoare ne vor da, o știm!
Nu plânge, Maică Românie! Adună tot ce-i bun sub soare;
Ne cheamă și pe noi la praznic, Când România va fi Mare!*